

Do: Prezes Sądu Okręgowego

Petycja
o udostępnienie najnowszego wyroku (z 28.11.2018r.)
Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE)
sędziom Sądu Okręgowego oraz
sędziom podległych Sądowi Okręgowemu Sądów Rejonowych.

Szanowna Pani Prezes/ Szanowny Panie Prezesie,

Niniejszym, na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r., w trybie określonym w Ustawie z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195) korzystając z przysługującego mi, konstytucyjnego prawa do zgłaszania petycji do organów władzy publicznej, niniejszym pismem wnoszę w interesie publicznym petycję o udostępnienie Sędziom podległego Prezesowi Sądu Okręgowego oraz sędziom podległym Sądowi Okręgowemu Sądów Rejonowych niniejszej petycji wraz ze wskazanym wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Treść petycji:

W związku z najnowszym, niedawno zapadłym (28.11.2018r.) przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej TSUE) wyrokiem/postanowieniem wydanym na podstawie pytania prejudycjalnego pochodzącego z Polski oraz wynikającą z OGŁOSZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie stosowania prawa Unii Europejskiej (<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WMP20040200359/O/M20040359.pdf>), oraz nadrzędnością prawa unijnego nad prawem krajowym

wnoszę o zapoznanie Sędziów z treścią niniejszej petycji oraz przekazanie im wyroku TSUE (C-632/17) załączonego do niniejszej petycji.

Uzasadnienie.

Motywacją do złożenia niniejszej petycji jest nie nadążanie przez polskie organy ustawodawcze za najnowszym orzecnictwem TSUE, a wynikającą z oceny TSUE sprzecznością zapisów polskiego prawa z prawem UE tj. dyrektyw unijnych 93/13 oraz 2008/48.

W najnowszym postanowieniu TSUE z 28 listopada 2018 r. (C-632/17) Trybunał Sprawiedliwości wskazuje na sprzeczność art. 485 § 3 k.p.c. (nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych). Do tej pory Sądy wydawały i wydają ww. nakazy bez zapoznania się z treścią umowy łączącej strony.

PYTANIE PREJUDYCJALNE (C-632/17)

„Czy przepisy dyrektywy [93/13], zwłaszcza art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, oraz przepisy dyrektywy [2008/48], zwłaszcza art. 10 i art. 22 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie w dochodzeniu przez bank (kredytodawcę) przeciwko konsumentowi (kredytobiorcy) roszczenia na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisanego przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzonego pieczęcią banku oraz dowodu doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty, w ramach postępowania nakazowego, określonego przepisami art. 485 § 3 kpc i nast.?”

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (siódma izba) z dnia 28 listopada 2018 r.

"Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, pozwalającym na wydanie nakazu zapłaty na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych jako elemencie świadczącym o istnieniu wiarygodności wynikającej z umowy kredytu konsumenckiego, w wypadku gdy sąd rozpoznający pozew o wydanie nakazu zapłaty nie jest uprawniony do zbadania potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków tej umowy oraz do sprawdzenia, czy zawarto w niej informacje, o których mowa w tym art. 10, jeżeli sposób wykonania prawa do wniesienia zarzutów od takiego nakazu nie pozwala na zapewnienie przestrzegania praw przysługujących konsumentowi na mocy tych dyrektyw."

Trybunał (TSUE) wskazał w uzasadnieniu, że jest wydawanie takich nakazów jest sprzeczne z długofalowym celem dyrektywy 93/13 jakim jest ochrona konsumentów na rynku Unii Europejskiej.

Sprzeczne ponieważ:

Po pierwsze:

Sąd wydaje nakaz zapłaty bez badania umowy zawartej pomiędzy stronami pod kątem zapisów nieuczciwych (abuzywnych) - do czego jest zobowiązany z urzędu, a w takim postępowaniu nie ma możliwości - wydaje nakaz tylko i wyłącznie na podstawie oświadczenia banku oraz wydruku z ksiąg bankowych.

Po drugie:

Konsument aby wnieść sprzeciw zobowiązany jest do uiszczenia opłaty stosunkowej w wysokości 3/4 kwoty sporu, gdzie przedsiębiorca inicjujący postępowanie wnosi tylko 1/4 tejże opłaty.

Dodatkowo jest to sprzeczne, gdyż po dodaniu do art. 95 prawa bankowego ustępu 1a) wyciąg z ksiąg bankowych jest li tylko i wyłącznie dokumentem prywatnym w postępowaniu cywilnym i nie ma on mocy urzędowej.

Przed wyrokiem Trybunału wydawanie ww. nakazów w trybie nakazowym z art. 485 par. 3 wydawało się sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, ale już po wyroku Trybunału (TSUE) ich wydawanie jest i będzie bezwzględnie naruszeniem prawa Unii Europejskiej, sprzeczne z obowiązującą w Polsce dyrektywą 93/13, gdyż wyroki TSUE są źródłem wykładni prawa.

Tylko dla przypomnienia.

Na bardzo podobny temat "nakazu z weksla" wypowiedział się Trybunał w dn. 13.09.2018r Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku C-176/17 z udziałem Profi Credit.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=205674&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1304911>

Dostarczenie Sędziom wyroku z niniejszej petycji wydaje się tym bardziej uzasadnione, że Sądy są zalewane powództwami banków przeciw kredytobiorcom, a Ci nie zawsze mogą się skutecznie bronić np. nie posiadając środków na wniesienie opłaty.

Podsumowanie

Niniejszym jeszcze raz wnoszę o zapoznanie podległych Prezes Sędziów Sądu Okręgowego oraz Sędziów Sądów Rejonowych podległych Sądowi Okręgowemu z najnowszym wyrokiem TSUE (C-632/17) oraz treścią niniejszej petycji.

Ze względów przytoczonych w uzasadnieniu, z uwagi na ważny interes społeczny - niniejszy wniosek jest w pełni racjonalny i uzasadniony, a zatem zasługuje na pozytywne rozpatrzenie, o co niniejszym wnoszę.

Niniejszym oświadczam, że wyrażam zgodę na publikację moich danych osobowych.

Zgodnie z: Artykuł 8 ust. 1 [ustawy](#) z 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870 wnoszę również o niezwłoczne opublikowanie niniejszej petycji na stronie www Sądu.

Z poważaniem,
Piotr, Zientała

Źródło dokumentów:

Link do wyroku C-632-17

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=208541&mode=req&pageIndex=4&dir&occ=first&part=1&text=polska&doclang=PL&cid=577955>